

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. marts 2020 —
Rad Service Srl Unipersonale m.fl. mod Del Debbio SpA m.fl.**

(Sag C-210/20)

(2020/C 279/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl og Cosmo Scavi Srl

Sagsøgte: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop. og Daf Costruzioni Stradali Srl, i egenskab af mandatar i den midlertidige virksomhedssammenslutning stiftet sammen med GARC SpA og Edil Moter Srl

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014⁽¹⁾, der vedrører adgangen til udnyttelse af andre enheders kapacitet, sammenholdt med princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) til hinder for anvendelsen af den italienske lovgivning om udnyttelse af andre enheders kapacitet og udelukkelse fra udbudsprocedurer, der findes i artikel 89, stk. 1, fjerde punktum, i loven om offentlige kontrakter, dvs. lovdekret nr. 50 af 18. april 2016, hvorefter den ordregivende myndighed altid skal udelukke tilbudsgiveren fra en udbudsprocedure, hvis dennes hjælpevirksomhed indgiver urigtige erklæringer angående eksistensen af endelige straffedomme, som potentielt kan udgøre en indikation på en alvorlig forsømmelse i forbindelse med udøvelsen af erhvervet, uden at tilbudsgiveren pålægges eller gives mulighed for at udpege en anden egnet hjælpevirksomhed, som erstatter den førstnævnte, sådan som det derimod er fastsat for de øvrige tilfælde, hvor de enheder, hvis kapacitet tilbudsgiveren agter at basere sig på, ikke opfylder et relevant udvælgelseskriterium, eller med hensyn til hvilke der foreligger obligatoriske udelukkelsesgrunde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den
19. maj 2020 — JV mod Bundesrepublik Tyskland**

(Sag C-215/20)

(2020/C 279/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JV

Sagsøgt: Bundesrepublik Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681⁽¹⁾; (herefter betegnet som PNR-direktivet), hvorefter luftfartsselskaber uden undtagelse skal videregive omfattende oplysninger om alle passagerer til de passageroplysningsenheder, som er oprettet af medlemsstaterne, og hvorefter oplysningerne her uden anledning kan anvendes med henblik på automatisk sammenholdelse med databaser og mønstre og herefter lagres i fem år, henset til PNR-direktivets formål og kravet om præcision og proportionalitet foreneligt med Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, navnlig chartrets artikel 7, 8 og 52?